Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (desiata rozšírená komora)

zo 16. júla 2025*

„Ochrana osobných údajov – Sťažnosť používateľov online sociálnej siete v Únii na prevádzkovateľa osobných údajov – Článok 65 ods. 1 písm. a) nariadenia (EÚ) 2016/679 – Záväzné rozhodnutie Európskeho výboru pre ochranu údajov – Žiadosť sťažovateľa o prístup k spisu slúžiacemu ako podklad na prijatie záväzného rozhodnutia – Zamietnutie prístupu – Žaloba o neplatnosť – Akt, ktorý možno napadnúť žalobou – Prípustnosť – Článok 41 ods. 2 písm. b) Charty základných práv“

Vo veci T-183/23,

Lisa Ballmann, bydliskom v Innsbrucku (Rakúsko), v zastúpení: F. Mikolasch, advokát,

žalobkyňa,

proti

Európskemu výboru pre ochranu údajov, v zastúpení: I. Vereecken, M. Gufflet a N. Peris Brines, splnomocnené zástupkyne, za právnej pomoci G. Ryelandt, E. de Lophem a P. Vernet, advokáti,

žalovanému,

ktorého v konaní podporuje:

Meta Platforms Ireland Ltd, so sídlom v Dubline (Írsko), v zastúpení: M. Braun, H.-G. Kamann, F. Louis, A. Vallery, advokáti, D. Breatnach, B. Johnston, C. Monaghan, P. Nolan, L. Joyce, solicitors, D. McGrath, E. Egan McGrath, SC, a H. Godfrey, barristers,

vedľajšia účastníčka konania,

VŠEOBECNÝ SÚD (desiata rozšírená komora),

v zložení: predsedníčka komory O. Porchia, sudcovia M. Jaeger, L. Madise (spravodajca), P. Nihoul a S. Verschuur,

tajomník: S. Spyropoulos, referentka,

* Jazyk konania: angličtina.

so zreteľom na písomnú časť konania, najmä na uznesenie zo 17. apríla 2024, Ballmann/Európsky výbor pre ochranu údajov (T-183/23, neuverejnené, EU:T:2024:261), ktorým bolo spoločnosti Meta Platforms Ireland povolené vstúpiť do konania ako vedľajšia účastníčka na podporu Európskeho výboru pre ochranu údajov,

so zreteľom na otázky Všeobecného súdu položené účastníkom konania 4. decembra 2024,

po pojednávaní zo 4. februára 2025,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Svojou žalobou podanou na základe článku 263 ZFEÚ sa žalobkyňa, pani Lisa Ballmannová, domáha zrušenia rozhodnutia Európskeho výboru pre ochranu údajov (ďalej len „EDPB“) obsiahnutého v e-maile zo 7. februára 2023, ktorým bola zamietnutá jej žiadosť o prístup podaná na základe článku 41 ods. 2 písm. b) Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“), týkajúca sa prístupu k spisu, ktorý slúžil ako podklad na prijatie záväzného rozhodnutia EDPB 3/2022, vo veci sporu predloženého zo strany Data Protection Commission (Úrad pre ochranu údajov, Írsko, ďalej len „írsky dozorný orgán“), týkajúceho sa vedľajšej účastníčky konania, spoločnosti Meta Platforms Ireland Ltd (ďalej len „Meta“), a jej služby Facebook (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

Okolnosti predchádzajúce sporu a skutkové okolnosti, ktoré nastali po podaní žaloby

2 Dňa 25. mája 2018 podala žalobkyňa, konajúca prostredníctvom neziskovej organizácie NOYB – European Center for Digital Rights (ďalej len „NOYB“), na Österreichische Datenschutzbehörde (rakúsky Úrad pre ochranu údajov) sťažnosť podľa článku 77 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Ú. v. EÚ L 119, 2016, s. 1), proti spoločnosti Facebook Ireland Ltd (z ktorej sa v roku 2022 stala spoločnosť Meta), týkajúcu sa spracúvania údajov v súvislosti s používaním sociálnej siete Facebook. Sťažnosť poukazovala na možné porušenia viacerých ustanovení tohto nariadenia, a najmä jeho článkov 6 a 9.

3 Dňa 30. mája 2018 rakúsky Úrad pre ochranu údajov postúpil sťažnosť írskemu dozornému orgánu, pričom konštatoval, že vzhľadom na cezhraničnú povahu spracúvania údajov v súvislosti s používaním sociálnej siete Facebook a na to, že prevádzkareň spoločnosti Meta je v Írsku, je tento posledný uvedený orgán príslušným orgánom na to, aby v súlade s článkom 56 ods. 1 nariadenia 2016/679 konal ako „vedúci dozorný orgán“.

4 V nadväznosti na svoje vyšetrovanie predložil 6. októbra 2021 írsky dozorný orgán ostatným dotknutým dozorným orgánom, teda dozorným orgánom ostatných členských štátov a iných štátov, ktoré sú zmluvnými stranami Dohody o Európskom hospodárskom priestore (EHP), návrh rozhodnutia, a to v súlade s článkom 60 ods. 3 nariadenia 2016/679. Viaceré z týchto ostatných orgánov vzniesli voči určitým posúdeniam obsiahnutým v tomto návrhu rozhodnutia relevantné a odôvodnené námietky v zmysle článku 4 bodu 24 tohto nariadenia.

5 Po tom, ako bol žalobkyni oznámený návrh rozhodnutia írskeho dozorného orgánu, žalobkyňa do tohto konania už nebola zapojená, a to v dôsledku rozdielnych názorov medzi ňou a týmto orgánom týkajúcich sa dôvernej povahy tohto návrhu rozhodnutia a ďalších dokumentov, ktoré si vymenili v rámci konania. Konkrétne nemala k dispozícii kópiu relevantných a odôvodnených námietok dotknutých dozorných orgánov, nemohla, na rozdiel od spoločnosti Meta, k týmto námietkam predložiť pripomienky a nemala prístup k pripomienkam spoločnosti Meta.

6 Dňa 25. júla 2022 sa írsky dozorný orgán po tom, čo komunikoval s ostatnými dotknutými dozornými orgánmi a rozhodol, že nesúhlasí s určitými relevantnými a odôvodnenými námietkami vznesenými voči jeho návrhu rozhodnutia, obrátil na EDPB v súlade s článkom 60 ods. 4 nariadenia 2016/679, v rámci mechanizmu konzistentnosti zavedeného týmto nariadením, aby k týmto námietkam zaujal stanovisko prijatím záväzného rozhodnutia na základe článku 65 ods. 1 písm. a) toho istého nariadenia.

7 Dňa 10. augusta 2022 sa NOYB písomne obrátila na EDPB, aby sa podľa nej predišlo tomu, aby sa v rámci konania pred týmto orgánom pokračovalo v porušovaní práva žalobkyne byť vypočutá, ako aj zásady rovnosti zaobchádzania, ktoré sú zakotvené v článkoch 41 a 20 Charty. NOYB vyzvala EDPB, aby konal v súlade s týmito ustanoveniami, a to tak, že po tom, čo jej poskytne prístup k úplnému spisu vo veci, jej umožní byť vypočutá.

8 Listom z 21. novembra 2022 EDPB odpovedal organizácii NOYB, že v súlade s článkom 41 ods. 2 písm. a) Charty a článkom 11 jeho rokovacieho poriadku je zodpovedný za zabezpečenie toho, aby každá strana, ktorá môže byť nepriaznivo dotknutá záväzným rozhodnutím prijatým na základe článku 65 ods. 1 písm. a) nariadenia 2016/679, bola pred prijatím takéhoto rozhodnutia vypočutá. Pripomenul, že jeho rozhodnutia boli určené vedúcemu dozornému orgánu a dotknutým dozorným orgánom, s vylúčením akéhokoľvek iného účastníka, a že v kontexte článku 65 ods. 1 písm. a) nariadenia 2016/679 nie je povinný vykonať úplné preskúmanie návrhu rozhodnutia vedúceho dozorného orgánu ani rozhodovacieho procesu tohto orgánu. Informoval organizáciu NOYB, že po dôkladnej analýze rozsahu sporu dospel k záveru, že žalobkyňa nemôže byť nepriaznivo dotknutá záväzným rozhodnutím, ktoré má v predmetnom konaní prijať, a že teda nemá právo byť pred ním vypočutá.

9 Dňa 5. decembra 2022 EDPB prijal záväzné rozhodnutie 3/2022. V bode 19 tohto rozhodnutia EDPB uvádza, že sa domnieva, že žalobkyňa nemôže byť týmto rozhodnutím nepriaznivo dotknutá, v dôsledku čoho nespĺňa podmienky na to, aby jej bolo priznané právo byť ním vypočutá v súlade s článkom 41 Charty, uplatniteľnou judikatúrou a článkom 11 jeho rokovacieho poriadku. V tom istom bode sa uvádza, že tým nie je dotknuté žiadne právo byť vypočutý a s ním súvisiace práva, ktoré žalobkyňa môže mať pred vnútroštátnymi dozornými orgánmi.

10 Dňa 31. decembra 2022 prijal írsky dozorný orgán v súlade s článkom 60 ods. 7 nariadenia 2016/679 konečné rozhodnutie o vykonaní záväzného rozhodnutia 3/2022.

11 E-mailom zo 6. januára 2023 NOYB požiadala EDPB, aby jej poskytol záväzné rozhodnutie 3/2022, konečné rozhodnutie írskeho dozorného orgánu a relevantné a odôvodnené námietky dotknutých dozorných orgánov v súvislosti s návrhom rozhodnutia írskeho dozorného orgánu, pričom sa odvolávala na článok 41 Charty, články 60 a 65 nariadenia 2016/679 a „právo na prístup k dokumentom podľa práva Únie“.

12 V odpovedi na tento e-mail EDPB 11. januára 2023 organizácii NOYB oznámil, že jej poskytne internetové odkazy na znenie požadovaných rozhodnutí hneď po ich uverejnení a že jej žiadosť o prístup k relevantným a odôvodneným námietkam sa bude považovať za žiadosť o prístup k dokumentom podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, 2001, s. 43; Mim. vyd. 01/003, s. 331). V ten istý deň NOYB informovala EDPB, že jej bolo doručené konečné rozhodnutie írskeho dozorného orgánu. Dňa 12. januára 2023 EDPB poskytol organizácii NOYB internetový odkaz na znenie záväzného rozhodnutia 3/2022.

13 E-mailom z 25. januára 2023 NOYB predložila EDPB novú žiadosť o prístup k jeho úplnému spisu, pričom sa odvolávala najmä na práva, ktoré žalobkyni vyplývajú z článku 41 Charty „ako účastníčke konania“, ako aj z „akéhokoľvek iného právneho základu“, akým je článok 42 Charty, článok 15 ZFEÚ alebo nariadenie č. 1049/2001.

14 V dňoch 26. januára a 2. februára 2023 poskytol EDPB s odkazom na e-mail organizácie NOYB zo 6. januára 2023 tejto organizácii na základe nariadenia č. 1049/2001 úplný prístup k niektorým z relevantných a odôvodnených námietok a čiastočný prístup k ostatným námietkam.

15 Dňa 31. januára 2023 v odpovedi na žiadosť EDPB o spresnenie, ktorá bola adresovaná organizácii NOYB, táto zdôraznila, že jej žiadosť o prístup k spisu bola založená predovšetkým na článku 41 Charty, „ale aj na akomkoľvek inom právnom základe“ a neobmedzovala sa len na relevantné a odôvodnené námietky.

16 V napadnutom rozhodnutí na jednej strane EDPB pri posudzovaní žiadosti o prístup k spisu z hľadiska nariadenia č. 1049/2001 vyzval NOYB, aby v súlade s článkom 6 ods. 2 tohto nariadenia spresnila rozsah tejto žiadosti a súhlasila s vhodným riešením v zmysle odseku 3 toho istého článku. Na druhej strane uviedol, že súbežne s tým dôkladne posúdil žiadosť o prístup k spisu podľa článku 41 ods. 2 písm. b) Charty a že sa domnieva, že žalobkyňa ako sťažovateľka nemá právo na prístup k spisu na základe tohto článku. Pokiaľ ide o tento posledný aspekt, EDPB odkázal najmä na bod 19 záväzného rozhodnutia 3/2022 (pozri bod 9 vyššie) a na jeho list z 21. novembra 2022 (pozri bod 8 vyššie), pričom zopakoval, že žalobkyňa nemohla byť týmto záväzným rozhodnutím nepriaznivo dotknutá.

17 Návrhom, ktorý bol doručený do kancelárie Všeobecného súdu 7. apríla 2023, podala žalobkyňa túto žalobu.

18 Rozhodnutím z 12. apríla 2023 poskytol EDPB na základe nariadenia č. 1049/2001 organizácii NOYB úplný prístup k niektorým dokumentom požadovaným v jej e-maile z 25. januára 2023 a čiastočný prístup k ostatným z týchto dokumentov.

Návrhy

19 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zrušil napadnuté rozhodnutie v rozsahu, v akom ním EDPB zamietol žiadosť o prístup k spisu, ktorú podala na základe článku 41 ods. 2 písm. b) Charty,

– uložil EDPB povinnosť nahradiť trovy konania,

– uložil spoločnosti Meta povinnosť znášať svoje vlastné trovy konania.

20 EDPB navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zamietol žalobu ako neprípustnú,

– subsidiárne zamietol žalobu ako nedôvodnú,

– uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania, a v prípade, že tak nerozhodne, uložil spoločnosti Meta povinnosť znášať svoje vlastné trovy konania.

21 Meta navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zamietol žalobu ako neprípustnú,

– subsidiárne zamietol žalobu ako nedôvodnú,

– uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania vrátane trov konania, ktoré vznikli spoločnosti Meta.

Právny stav

O prípustnosti žaloby

22 EDPB namieta neprípustnosť žaloby z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie nemení právne postavenie žalobkyne. Vo vzťahu k žalobkyni predstavuje len predbežný akt, ktorého cieľom bolo získať od nej v súlade s článkom 6 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001 ďalšie spresnenia týkajúce sa predmetu jej žiadosti o prístup, a vzhľadom na veľký počet dotknutých dokumentov nájsť vhodné riešenie podľa odseku 3 tohto článku, s čím žalobkyňa navyše súhlasila. Napadnuté rozhodnutie teda neobsahuje konečné stanovisko EDPB k meritu žiadosti o prístup, a predovšetkým túto žiadosť nezamieta.

23 V tejto súvislosti EDPB spresňuje, že sa zaoberal žiadosťou žalobkyne o prístup na základe jedného z rôznych právnych základov, ktoré NOYB uviedla vo svojom e-maile z 25. januára 2023, a to konkrétne na základe nariadenia č. 1049/2001, a že to ho viedlo k tomu, že jej poskytol množstvo dokumentov tak pred, ako aj po prijatí napadnutého rozhodnutia. Tvrdí, že jediným cieľom tejto žiadosti bolo získať určité dokumenty, bez ohľadu na uvádzaný právny základ. Žalobkyňa tak podala jednu žiadosť založenú na viacerých právnych základoch, a nie viacero žiadostí, každú založenú na odlišnom právnom základe. S odkazom na svoje rozhodnutie z 12. apríla 2023 (pozri bod 18 vyššie), tvrdí, že žalobkyňa mala v konečnom dôsledku na základe nariadenia č. 1049/2001 prístup k rovnakým dokumentom, ako keby bola jej žiadosť preskúmaná z hľadiska článku 41 ods. 2 písm. b) Charty.

24 Meta tvrdí, že žaloba je neprípustná z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie je v rozsahu, v akom sa týka článku 41 ods. 2 písm. b) Charty, len aktom, ktorý výlučne potvrdzuje odpoveď EDPB obsiahnutú v jeho liste adresovanom organizácii NOYB z 21. novembra 2022 (pozri bod 8 vyššie), ktorý je sám osebe len predbežným aktom v konaní, ktoré viedlo k prijatiu záväzného rozhodnutia

3/2022. EDPB týmto listom zamietol žiadosť o prístup, ktorú žalobkyňa podala 10. augusta 2022 (pozri bod 7 vyššie). Toto zamietnutie mohlo byť napadnuté len žalobou proti záväznému rozhodnutiu 3/2022, ktorým sa konanie končí.

25 Žalobkyňa tvrdí, že jej žaloba je prípustná.

26 Podľa ustálenej judikatúry je žalobou o neplatnosť založenou na článku 263 ZFEÚ možné napadnúť všetky akty prijaté inštitúciami, orgánmi, úradmi alebo agentúrami Európskej únie, nech majú akýkoľvek charakter alebo formu, ktoré vyvolávajú záväzné právne účinky spôsobilé ovplyvniť záujmy žalobcu tým, že podstatným spôsobom menia jeho právne postavenie (pozri v tomto zmysle rozsudky z 11. novembra 1981, IBM/Komisia, 60/81, EU:C:1981:264, bod 9, a z 18. novembra 2010, NDSHT/Komisia, C-322/09 P, EU:C:2010:701, bod 45 a citovanú judikatúru).

27 Na účely stanovenia, či napadnutý akt vyvoláva záväzné právne účinky, treba vychádzať z podstaty tohto aktu a posúdiť tieto účinky vzhľadom na objektívne kritériá, akými je obsah tohto aktu, a prípadne zohľadniť kontext, v akom bol tento akt prijatý, ako aj právomoci inštitúcie, ktorá je jeho autorom (pozri rozsudok z 20. februára 2018, Belgicko/Komisia, C-16/16 P, EU:C:2018:79, bod 32 a citovanú judikatúru).

28 V tejto súvislosti sú napadnuteľnými aktmi v zásade opatrenia, ktoré konečným spôsobom určujú postoj inštitúcie, orgánu, úradu alebo agentúry Únie na záver určitého správneho konania a majú vyvolávať záväzné právne účinky spôsobilé ovplyvniť záujmy žalobcu, s výnimkou dočasných opatrení, ktorých účelom je pripraviť konečné rozhodnutie a ktoré takéto účinky nemajú, ako aj aktov, ktoré len potvrdzujú skorší akt, ktorý nebol napadnutý v stanovenej lehote (pozri rozsudok z 25. júna 2020, SATCEN/KF, C-14/19 P, EU:C:2020:492, bod 70 a citovanú judikatúru).

29 V prvom rade, pokiaľ ide o námietku neprípustnosti vznesenú EDPB, táto spočíva na predpoklade, že EDPB v napadnutom rozhodnutí nerozhodol o žiadosti o prístup založenej na článku 41 ods. 2 písm. b) Charty, keďže sa rozhodol posudzovať žiadosť o prístup výlučne z hľadiska nariadenia č. 1049/2001, ktoré bolo taktiež uvedené ako právny základ v e-maile organizácie NOYB z 25. januára 2023 (pozri bod 13 vyššie) a ktorý by viedol k rovnakému výsledku, ako keby bol uplatnil vyššie uvedené ustanovenie. Tento predpoklad je však nesprávny.

30 Napadnuté rozhodnutie predstavuje odpoveď EDPB na žiadosť o prístup k spisu obsiahnutú v e-maile organizácie NOYB z 25. januára 2023. V tomto e-maile žalobkyňa založila svoju žiadosť v prvom rade na článku 41 Charty a subsidiárne „na akomkoľvek inom právnom základe“, teda v podstate na nariadení č. 1049/2001.

31 Z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že EDPB sa v tomto rozhodnutí vyjadril tak k žiadosti o prístup založenej na článku 41 Charty, pričom správne uviedol, že sa presnejšie týka odseku 2 písm. b) tohto článku, ako aj k žiadosti založenej na nariadení č. 1049/2001. Pokiaľ ide o žiadosť o prístup na základe tohto nariadenia, vyzval žalobkyňu, aby spresnila jej rozsah a súhlasila s vhodným riešením. Ako tvrdí EDPB, napadnuté rozhodnutie v tejto súvislosti predstavuje len predbežné opatrenie, ktorého cieľom je pripraviť konečné rozhodnutie – v prejednávanej veci prijaté 12. apríla 2023 (pozri bod 18 vyššie) – a ktoré nevyvoláva žiadne záväzné právne účinky spôsobilé ovplyvniť záujmy žalobkyne. Táto časť napadnutého rozhodnutia však nie je predmetom tejto žaloby.

32 Pokiaľ ide o žiadosť o prístup k spisu podľa článku 41 ods. 2 písm. b) Charty, EDPB uviedol, že ju „dôkladne“ posúdil, a následne ju zamietol z dôvodu, že vzhľadom na to, že žalobkyňa nemôže byť záväzným rozhodnutím 3/2022 nepriaznivo dotknutá, takéto právo na prístup nemá. Treba preto konštatovať, že napadnuté rozhodnutie obsahuje odmietnutie prístupu k spisu, o ktorý žalobkyňa žiadala na základe článku 41 ods. 2 písm. b) Charty. Okrem toho, keďže žiadosť o prístup k spisu, a v dôsledku toho i napadnuté rozhodnutie, boli prijaté v čase, keď už bolo prijaté záväzné rozhodnutie 3/2022, ako aj konečné rozhodnutie írskeho dozorného orgánu, treba konštatovať, že napadnuté rozhodnutie konečným spôsobom určuje postoj EDPB k tejto žiadosti o prístup v rozsahu, v akom sa zakladá na článku 41 ods. 2 písm. b) Charty, a bezprostredne a nezvratne ovplyvňuje právne postavenie žalobkyne, pokiaľ ide o jej prípadné právo na prístup k spisu EDPB.

33 Okolnosť, že EDPB súbežne preskúmal žiadosť o prístup na základe nariadenia č. 1049/2001, nespochybňuje predchádzajúce závery. Právo na prístup k spisu zakotvené v článku 41 ods. 2 písm. b) Charty a právo verejnosti na prístup k dokumentom inštitúcií stanovené nariadením č. 1049/2001 totiž patria do dvoch odlišných právnych režimov.

34 V prvom rade tieto dve práva nemajú rovnakých príjemcov: zatiaľ čo právo na prístup k dokumentom je priznané každému občanovi Únie a každej fyzickej alebo právnickej osobe s bydliskom alebo sídlom v členskom štáte, právo na prístup k spisu má osoba, ktorej sa predmetný spis „týka“, t. j. samotná oprávnená osoba.

35 Tieto dve práva sa ďalej nemusia nevyhnutne vzťahovať na tie isté dokumenty: právo na prístup zakotvené v článku 41 ods. 2 písm. b) Charty sa uplatňuje na spis, ktorý sa týka danej osoby, zatiaľ čo právo na prístup stanovené nariadením č. 1049/2001 sa uplatňuje na každý dokument inštitúcie, bez ohľadu na existenciu spisu dotknutej osoby.

36 Okrem toho, zatiaľ čo nariadenie č. 1049/2001 vo svojich článkoch 7 a 8 stanovuje dvojstupňový administratívny postup, ktorý predchádza prípadnému podaniu žaloby na súd Únie, takáto požiadavka v prípade žiadosti o prístup k spisu podľa článku 41 ods. 2 písm. b) Charty neexistuje.

37 Právo na prístup k dokumentom napokon podlieha určitým obmedzeniam z dôvodu verejného alebo súkromného záujmu. Konkrétnejšie nariadenie č. 1049/2001 vo svojom článku 4 stanovuje režim výnimiek oprávňujúcich inštitúcie odmietnuť prístup k dokumentu v prípade, ak by jeho zverejnenie porušilo ochranu jedného zo záujmov chránených týmto článkom. Právo každého na prístup k spisu je však obmedzené len „rešpektovan[ím] oprávnených záujmov dôvernosti a služobného a obchodného tajomstva“. Treba dodať, že tento posledný uvedený rozdiel medzi týmito dvoma režimami má za následok, že nie je zaručené, že žiadosť o prístup založená na nariadení č. 1049/2001 povedie za každých okolností k rovnakému výsledku, pokiaľ ide o poskytnuté dokumenty, ako keby bola podaná na základe článku 41 ods. 2 písm. b) Charty. V tejto súvislosti treba uviesť, že EDPB na pojednávaní v odpovedi na otázku Všeobecného súdu a na rozdiel od toho, čo tvrdil vo svojich písomných podaniach, pripustil, že v prejednávanej veci by žalobkyňa mala širší prístup k dokumentom na základe tohto posledného uvedeného ustanovenia, než aký mala na základe nariadenia č. 1049/2001.

38 Z uvedeného vyplýva, že námietka neprípustnosti vznesená EDPB musí byť zamietnutá.

39 V druhom rade, pokiaľ ide o tvrdenie založené na tom, že napadnuté rozhodnutie má výlučne potvrdzujúcu povahu, stačí uviesť, že vychádza z nesprávneho výkladu listu EDPB z 21. novembra 2022. Týmto listom zaslaným v čase, keď prebiehal postup stanovený v článku 65 ods. 1 písm. a) nariadenia 2016/679, EDPB odpovedal na list organizácie NOYB z 10. augusta 2022

(pozri bod 7 vyššie), ktorá ju vyzvala, aby po tom, čo jej poskytne úplný prístup k spisu vo veci, jej umožnila uplatniť jej právo byť vypočutá. EDPB sa vo svojej odpovedi vyjadril výlučne k právu žalobkyne byť pred prijatím záväzného rozhodnutia vypočutá, pričom jej takéto právo odoprel a v tejto súvislosti spomenul len článok 41 ods. 2 písm. a) Charty a článok 11 svojho rokovacieho poriadku, ktorý predovšetkým stanovuje, že pred prijatím takéhoto rozhodnutia musí výbor zabezpečiť, „aby boli vypočuté všetky osoby, ktoré by mohli byť poškodené“. EDPB sa vo svojom liste z 21. novembra 2022 nevyjadril k možnosti prístupu k spisu podľa článku 41 ods. 2 písm. b) Charty. Z toho vyplýva, že napadnuté rozhodnutie nemožno považovať za rozhodnutie, ktoré by len výlučne potvrdzovalo tento list.

40 Platí to o to viac z toho dôvodu, ako bolo konštatované v bode 30 vyššie, že uvedené rozhodnutie v skutočnosti predstavuje odpoveď EDPB na žiadosť o prístup k spisu obsiahnutú v e-maile organizácie NOYB z 25. januára 2023. EDPB totiž považoval žiadosť o prístup k spisu z 25. januára 2023 vo vzťahu k žiadosti, ktorú NOYB podala 10. augusta 2022, za novú žiadosť, ako to EDPB potvrdil i na pojednávaní. Táto žiadosť bola totiž podaná tak po prijatí záväzného rozhodnutia 3/2022, ako aj po prijatí konečného rozhodnutia írskeho dozorného orgánu o vykonaní tohto záväzného rozhodnutia. Týkala sa teda úplnejšieho spisu, než bol ten, ktorého sa týkala pôvodná žiadosť. Vzhľadom na svoju povahu sa správny spis môže časom vyvíjať v závislosti od dokumentov alebo písomností, ktoré sú doň založené.

41 V dôsledku toho treba žalobu považovať za prípustnú.

O veci samej

42 Na podporu svojej žaloby uvádza žalobkyňa jediný žalobný dôvod založený na porušení článku 41 ods. 2 písm. b) Charty, ktorý sa delí na štyri časti. V prvej časti tvrdí, že prístup k spisu na základe tohto ustanovenia nepodlieha podmienke, aby bol žiadateľ o prístup nepriaznivo dotknutý opatrením prijatým na základe tohto spisu, pričom jediným uplatniteľným kritériom je, že spis sa týka tohto žiadateľa. V druhej časti uvádza, že sa jej týka spis EDPB, ku ktorému požiadala o prístup. V tretej časti tvrdí, že právo na prístup k spisu stanovené v uvedenom ustanovení je nezávislé od práva byť vypočutý stanoveného v článku 41 ods. 2 písm. a) Charty. Vo štvrtej časti, ktorá bola uvedená subsidiárne, tvrdí, že v každom prípade je záväzným rozhodnutím 3/2022 nepriaznivo dotknutá.

43 Prvá, druhá a tretia časť budú preskúmané spoločne, keďže sú založené na tvrdeniach, ktoré sa doplňujú.

44 V prvej časti žalobkyňa uvádza, že odmietnutie prístupu k spisu zo strany EDPB v napadnutom rozhodnutí je založené na konštatovaní, podľa ktorého nemôže byť záväzným rozhodnutím 3/2022 nepriaznivo dotknutá. Článok 41 ods. 2 písm. b) Charty však na rozdiel od článku 41 ods. 2 písm. a) Charty takúto požiadavku nestanovuje, ale právo na prístup k spisu podmieňuje jedinou podmienkou, a to, aby sa tento spis „týka[l]“ žiadateľa o prístup.

45 V druhej časti žalobkyňa tvrdí, že je nesporné, že spis EDPB, ku ktorému požiadala o prístup, sa jej v zmysle článku 41 ods. 2 písm. b) Charty „týka“, keďže záväzné rozhodnutie 3/2022 sa týka veci, ktorá bola otvorená v nadväznosti na sťažnosť, ktorú podala proti spoločnosti Meta podľa článku 77 nariadenia 2016/679, ako je pripomenuté v bode 3 tohto rozhodnutia. V uvedenom rozhodnutí sa na sťažnosť a na jej autora odkazuje viac ako 160-krát.

46 V tretej časti žalobkyňa tvrdí, že právo na prístup k spisu uvedené v článku 41 ods. 2 písm. b) Charty je samostatným právom vo vzťahu k právu byť vypočutý uvedenému v článku 41 ods. 2 písm. a) Charty a že má širší rozsah než právo byť vypočutý. Právo byť vypočutý spadá predovšetkým do práv na obhajobu, zatiaľ čo právo na prístup k spisu je súčasťou zásady rovnosti zbraní a práva na účinný prostriedok nápravy. Súdny dvor chápe obe práva ako oddelené a nepodmieňuje právo na prístup k spisu právom byť vypočutý v rámci konania.

47 Žalobkyňa v replike rozvíja argumentáciu týkajúcu sa údajnej samostatnej povahy práva na prístup k spisu. V tejto súvislosti najmä pripomína, že v súlade s článkom 52 ods. 1 Charty musí byť akékoľvek obmedzenie výkonu práv a slobôd uznaných v Charte ustanovené zákonom, a uvádza viacero tvrdení týkajúcich sa najmä doslovného, teleologického a systematického výkladu článku 41 ods. 2 písm. b) Charty. Pokiaľ ide o tento posledný uvedený aspekt, tvrdí najmä, že jej sťažnosť bola „vybavená“ v zmysle článku 41 ods. 1 Charty v rámci predmetného konania, že rovnako ako právo každého na prístup k zhromaždeným osobným údajom, ktoré sa ho týkajú, zakotvené v článku 8 ods. 2 Charty, aj právo osoby na prístup k spisu, ktorý sa jej týka, musí byť možné vykonať nezávisle od výkonu iného práva alebo od skutočnosti, či je táto osoba nepriaznivo dotknutá, a že využitie spisu, ktorý sa jej týka, zo strany dotknutej osoby je irelevantné.

48 EDPB vo vyjadrení k žalobe odpovedá na prvé tri časti jediného žalobného dôvodu, pričom v podstate tvrdí, že článok 41 ods. 2 písm. b) Charty sa uplatňuje len v situáciách, keď osoba žiadajúca o prístup k spisu môže byť nepriaznivo dotknutá rozhodnutím, ktorého sa tento spis týka.

49 V prvom rade EDPB v tejto súvislosti tvrdí, že zo znenia článku 41 ods. 2 Charty vyplýva, že právo na prístup k spisu je „podzložkou“ práva na riadnu správu vecí verejných a že toto právo, ktorého všeobecná pôsobnosť je vymedzená v odseku 1 tohto článku, nepredstavuje samostatné právo. Právo na prístup k spisu má teda „individuálny rozmer“, keďže jeho pôsobnosť je obmedzená na osoby, ktorých „záležitosti“ vybavujú inštitúcie, orgány, úrady a agentúry Únie.

50 V druhom rade EDPB tvrdí, že nesamostatná povaha práva na riadnu správu vecí verejných, ktorého súčasťou je právo na prístup k spisu, znamená, že osoba má právo na prístup k spisu len vtedy, ak by bez tohto prístupu mohol byť výsledok konania odlišný, čo by malo konkrétny vplyv na jej práva na obhajobu. Rovnako ako právo byť vypočutý je totiž i právo na prístup k spisu súčasťou práva na obhajobu. Osoby, ktoré sa nemôžu dovolávať skutočného práva na obhajobu, teda osoby, proti ktorým sa nevedie konanie, ktoré by mohlo viesť k prijatiu aktu, ktorý sa ich nepriaznivo dotýka, tak nemajú právo na prístup k spisu podľa článku 41 ods. 2 písm. b) Charty.

51 EDPB v duplike taktiež odmieta tvrdenia, ktoré žalobkyňa vyvodzuje z doslovného, teleologického a systematického výkladu článku 41 ods. 2 písm. b) Charty. EDPB sa po prvé domnieva, že na podporu doslovného výkladu Charty je odkaz žalobkyne na nariadenie 2016/679 z metodického hľadiska nesprávny a porušuje hierarchiu medzi aktom sekundárneho práva Únie a primárnym právom Únie. V každom prípade článok 41 Charty odkazuje na vybavovanie „záležitostí“ alebo „spisu“ osoby, zatiaľ čo nariadenie 2016/679 odkazuje na vybavovanie sťažností, čo je odlišný úkon, a okrem toho nie je možné sa domnievať, že v prejednávanej veci EDPB vybavoval záležitosti alebo spis žalobkyne. EDPB po druhé tvrdí, že právo na prístup k spisu podľa článku 41 ods. 2 písm. b) Charty nie je bezpodmienečné a spochybňuje relevantnosť analógie s právom osoby na prístup k svojim vlastným osobným údajom, ktoré boli zhromaždené. EDPB zdôrazňuje, že právo na prístup k spisu má za cieľ dodržiavať právo na obhajobu a zásadu rovnosti zbraní, a to tým, že osobám, na ktoré sa vzťahujú opatrenia, ktorými by mohli byť nepriaznivo dotknuté, umožňuje preskúmať dokumenty relevantné pre ich obhajobu, a preto ho nemožno chápať

izolovane. V prejednávanej veci žalobkyňa nepreukázala, že odmietnutie EDPB poskytnúť jej prístup k spisu porušilo jej právo na obhajobu. Keďže záväzné rozhodnutie 3/2022 nie je žalobkyni určené a nemá na ňu vplyv, toto odmietnutie sa jej nemôže nepriaznivo dotýkať. Žalobkyňa má k dispozícii vnútroštátne opravné prostriedky na napadnutie konečných rozhodnutí príslušných dozorných orgánov, ktoré jej nevyhoveli, a ak sa takýmto rozhodnutím vykonáva záväzné rozhodnutie prijaté EDPB a jeho platnosť je spochybnená, vnútroštátny súd sa musí podľa článku 267 ZFEÚ obrátiť na Súdny dvor s prejudiciálnou otázkou týkajúcou sa posúdenia jeho platnosti.

52 V prvom rade Meta tvrdí, že v rámci postupu stanoveného v článku 65 ods. 1 písm. a) nariadenia 2016/679, ktorý má administratívnu povahu, toto nariadenie sťažovateľovi nepriznáva právo byť vypočutý ani mať prístup k spisu EDPB. V tejto súvislosti poukazuje na paralelu s konaniami o uplatnení pravidiel v oblasti hospodárskej súťaže, pričom uvádza, že v týchto konaniach sa podniky, proti ktorým je vedené vyšetrovanie, a podniky, ktoré podali sťažnosť, nenachádzajú v rovnakom procesnom postavení. Procesné práva týchto posledných uvedených podnikov nie sú také rozsiahle ako právo na obhajobu prvých uvedených podnikov. Majú len obmedzený prístup k spisu, a to výlučne za špecifických okolností, najmä ak sa uvažuje o zamietnutí ich sťažnosti. Žiadny prvok nariadenia 2016/679 neznamená, že sťažovateľ bude mať rovnaké procesné postavenie ako vyšetrovaná strana. Ani toto nariadenie, ani rokovací poriadok EDPB sťažovateľovi nepriznáva právo na prístup k spisu. Okrem toho sa v rámci konania stanoveného v článku 60 alebo článku 65 ods. 1 písm. a) nariadenia 2016/679 neuplatňuje zásada rovnosti zbraní medzi sťažovateľom a vyšetrovanou stranou.

53 V druhom rade Meta tvrdí, že žalobkyňa nemá ani právo na prístup k spisu EDPB na základe článku 41 ods. 2 písm. b) Charty. Tvrdí, že toto právo je súčasťou práv na obhajobu stanovených v článku 41 ods. 2 Charty a že aby žiadateľ o prístup takéto právo mal, musí preukázať, že je konaním nepriaznivo dotknutý. Nestačí, že sa ho týka spis tohto konania. Žiadosť o prístup k spisu predložená žalobkyňou v prejednávanej veci predovšetkým nesúvisí s právom byť vypočutý. Žalobkyňa navyše nepodala žalobu proti záväznému rozhodnutiu 3/2022, založenú na údajnom porušení jej práva na obhajobu. V skutočnosti je jej žiadosť o prístup k spisu motivovaná jej úmyslom zúčastniť sa na iných konaniach pred vnútroštátnymi súdmi, ktoré sa týkajú okrem iného spoločnosti Meta.

54 Žalobkyňa vo svojich pripomienkach k vyjadreniu vedľajšej účastníčky konania odkazuje na rozsudok zo 7. decembra 2023, SCHUFA Holding (Odpustenie zostatku dlhu) (C-26/22 a C-64/22, EU:C:2023:958), v ktorom Súdny dvor rozhodol, že sťažovatelia majú právo na prijatie rozhodnutia týkajúceho sa ich sťažnosti a že toto rozhodnutie podlieha úplnému súdnemu preskúmaniu, ako je stanovené v článku 78 nariadenia 2016/679. Zahŕňa to tak právo byť vypočutý, ako aj právo na prístup k spisu. Tieto zásady by sa mali uplatňovať aj v prípade, keď preskúmanie sťažnosti vedie k použitiu mechanizmu konzistentnosti, v rámci ktorého EDPB prijíma záväzné rozhodnutie. Okrem toho návrh nariadenia Európskeho parlamentu a Rady, ktorým sa stanovujú ďalšie procesné pravidlá na presadzovanie nariadenia (EÚ) 2016/679 [COM(2023) 348 final], v znení vyplývajúcom z pozmeňujúcich návrhov predložených Európskym parlamentom, ako aj v znení uvedenom v mandáte Rady Európskej únie, stanovuje právo na prístup k spisu tak pre sťažovateľov, ako aj pre prevádzkovateľov. Okrem toho žalobkyňa spochybňuje relevantnosť paralely s postupmi uplatňovania pravidiel Únie v oblasti hospodárskej súťaže, na ktorú poukazuje Meta.

55 V tejto súvislosti článok 41 Charty, nazvaný „Právo na dobrú správu vecí verejných“, v odseku 1 stanovuje, že „každý má právo, aby inštitúcie, orgány, úrady a agentúry Únie vybavovali jeho záležitosti nestranne, spravodlivo a v primeranej lehote“.

56 V odseku 2 toho istého článku sa spresňuje, že toto právo zahŕňa „najmä“:

„a) právo každého na vypočutie pred prijatím akéhokoľvek individuálneho opatrenia, ktoré by sa ho mohlo nepriaznivo dotýkať;

b) právo každého na prístup k spisu, ktorý sa ho týka, za predpokladu rešpektovania oprávnených záujmov dôvernosti a služobného a obchodného tajomstva;

c) povinnosť administratívy odôvodniť svoje rozhodnutia“.

O samostatnej povahe práva na prístup k spisu vo vzťahu k právu byť vypočutý

57 Na úvod treba zdôrazniť, ako je medzi účastníkmi konania nesporné, že neexistuje žiadny právny predpis, ktorý by osobitne upravoval ani *a fortiori* obmedzoval právo sťažovateľa, ktorý podal sťažnosť podľa článku 77 nariadenia 2016/679, na prístup k spisu EDPB, ktorý slúži ako podklad na prijatie záväzného rozhodnutia podľa článku 65 ods. 1 písm. a) tohto nariadenia. Konkrétne obmedzenia výkonu tohto práva nemožno nájsť ani v nariadení 2016/679, ani v Rokovacom poriadku EDPB, ako to EDPB potvrdil v odpovedi na otázku Všeobecného súdu na pojednávaní.

58 Za týchto okolností treba určiť, či článok 41 ods. 2 písm. b) Charty priznáva sťažovateľovi právo na prístup k takémuto spisu alebo či je výkon tohto práva podmienený právom byť vypočutý zakotvenom v článku 41 ods. 2 písm. a) Charty.

59 Účastníci konania sa nezhodujú v otázke samostatnej povahy práva na prístup k spisu uvedeného v tomto ustanovení. Podľa názoru EDPB a spoločnosti Meta toto právo nemá samostatnú povahu, ale vyplýva zo zásady rešpektovania práva na obhajobu, čo má za následok, že toto právo sa môže vzťahovať len na osoby, voči ktorým sa vedie konanie, ktoré môže viesť k aktu, ktorý sa ich nepriaznivo dotýka. Žalobkyňa sa naopak domnieva, že toto právo je od zásady dodržiavania práva na obhajobu nezávislé a podlieha jedinej podmienke, a to, že spis sa „týka“ osoby, ktorá žiada o prístup k nemu.

60 Na úvod treba uviesť, že v prejednávanej veci bola žiadosť o prístup k spisu EDPB predložená žalobkyňou v čase, keď správne konanie, ktoré viedlo k prijatiu záväzného rozhodnutia 3/2022, už bolo ukončené a írsky dozorný orgán už toto rozhodnutie vykonal svojím konečným rozhodnutím z 31. decembra 2022 (pozri v body 30 a 40 vyššie). Cieľom tejto žiadosti nebolo umožniť žalobkyni uplatniť prípadné právo byť vypočutá v priebehu konania pred EDPB, ako to navyše zdôrazňuje Meta, ale získať informácie o podmienkach, v akých boli tieto rozhodnutia vypracované, a predovšetkým overiť, či a v akom rozsahu boli prvky jej sťažnosti zohľadnené a vyriešené, a to s cieľom prípadne účinne brániť svoj postoj v rámci vnútroštátnych súdnych konaní súvisiacich so záväzným rozhodnutím 3/2022. Ako žalobkyňa uviedla na pojednávaní, otázka prípadného porušenia jej práva byť vypočutá v konaní pred EDPB nie je predmetom tohto konania.

61 Ako správne tvrdí žalobkyňa, znenie článku 41 ods. 2 písm. b) Charty neobmedzuje právo osoby na prístup k spisu, ktorý sa jej týka, na skutočnosť, že tento spis súvisí s opatrením, ktoré by sa jej mohlo nepriaznivo dotýkať. Je pravda, že takáto požiadavka je uvedená v článku 41 ods. 2 písm. a)

Charty, ktorý zakotvuje právo byť vypočutý, ale nič v znení týchto ustanovení ani v znení článku 41 Charty posudzovanom ako celok v zásade nepodmieňuje výkon prvého práva výkonom toho druhého.

62 Hoci je pravda, že právo na prístup k spisu je nevyhnutným predpokladom účinného výkonu práva na obhajobu, jeho pôsobnosť môže byť širšia. Tak je to aj v prípade žalobkyne, ktorá, ako bolo konštatované v bode 60 vyššie, nepožiadala o prístup k spisu EDPB preto, aby bola vypočutá a zabezpečila svoju obhajobu v prebiehajúcom správnom konaní, ale s cieľom oboznámiť sa s jeho obsahom na účely posúdenia vhodnosti podania súdneho prostriedku nápravy. Právo na prístup k spisu uvedené v článku 41 ods. 2 písm. b) Charty sa teda nemôže obmedziť na to, že je vyjadrením zásady rešpektovania práva na obhajobu.

63 Článok 41 ods. 2 písm. b) Charty sa má v spojení s odsekom 1 toho istého článku vykladať v tom zmysle, že právo na prístup k spisu je spojené s právom každého, aby administratíva Únie vybavovala jeho záležitosti nestranne, spravodlivo a v primeranej lehote. Administratíva Únie sa však pri vybavovaní záležitostí jednotlivcov neobmedzuje na prijatie opatrení, ktoré pre nich sú alebo by mohli byť nepriaznivé. Povinnosť vybavovať záležitosti osoby spravodlivo je možné vykladať najmä tak, že zahŕňa povinnosť sprístupniť jej správny spis, ktorý sa jej týka.

64 Treba tiež zohľadniť skutočnosť, že právo na prístup k spisu uvedené v článku 41 ods. 2 písm. b) Charty predstavuje súčasť „práva na dobrú správu vecí verejných“, ktoré je predmetom článku 41 Charty ako celku. Tento posledný uvedený článok sa však netýka len výkonu práva byť vypočutý administratívou Únie, ktoré je osobitne uvedené v jeho odseku 2 písm. a), ale má širší rozsah, zahŕňajúci aj iné práva alebo zásady, ktoré musí táto administratíva dodržiavať vo svojich vzťahoch s jednotlivcami. Konkrétne zásada, podľa ktorej musia byť záležitosti vybavené v primeranej lehote (článok 41 ods. 1 Charty), povinnosť administratívy Únie odôvodniť svoje rozhodnutia [článok 41 ods. 2 písm. c) Charty], zásada, podľa ktorej je Únia povinná nahradiť škody spôsobené jej administratívou (článok 41 ods. 3 Charty), a zásada, podľa ktorej je administratíva Únie povinná komunikovať s jednotlivcami v jazyku Únie, použitom týmito jednotlivcami (článok 41 ods. 4 Charty), sa neobmedzujú na situácie, v ktorých sa má uplatniť právo na obhajobu.

65 V dôsledku uvedeného treba dospieť k záveru, že osoba má právo na prístup k spisu, ktorý sa jej týka, aj keď sa nenachádza v situácii, v ktorej by mohla uplatniť svoje právo byť vypočutá, avšak, ako bude podrobnejšie vysvetlené nižšie, s výhradou neexistencie osobitných pravidiel v dotknutej oblasti, ktoré by obmedzovali výkon tohto práva na prístup k spisu v súlade s požiadavkami článku 52 ods. 1 Charty.

66 Judikatúra, na ktorú EDPB a Meta odkazovali vo svojich písomných podaniach, ako aj na pojednávaní, nevyvracia záver uvedený v bode 65 vyššie.

67 Pokiaľ ide o rozsudok z 26. februára 2013, Španielsko/Komisia (T-65/10, T-113/10 a T-138/10, neuverejnený, EU:T:2013:93), okrem toho, že bol v odvolacom konaní zrušený rozsudkom z 24. júna 2015, Španielsko/Komisia (C-263/13 P, EU:C:2015:415), jeho bod 38, ktorý EDPB prevzal, v podstate len pripomína, že právo na riadnu správu vecí verejných uvedené v článku 41 Charty nepredstavuje samostatné právo, ale je vyjadrené prostredníctvom rôznych osobitných práv, ako je právo každého na prístup k spisu, ktorý sa ho týka. Rozsudok z 20. mája 2015, Yuanping Changyuan Chemicals/Rada (T-310/12, neuverejnený, EU:T:2015:295, bod 225), sa netýka práva na prístup k spisu, ale nedodržania minimálnej lehoty, ktorú dotknutým podnikom priznáva uplatniteľná právna úprava na predloženie pripomienok, zo strany inštitúcie, a to v kontexte článku 41 ods. 2 písm. a) Charty. Rozsudky z 13. septembra 2018, UBS Europe a i. (

C-358/16, EU:C:2018:715, bod 66); zo 6. decembra 1994, Lisrestal a i./Komisia (T-450/93, EU:T:1994:290, bod 42); z 29. júna 1995, ICI/Komisia (T-36/91, EU:T:1995:118, bod 69); z 9. júla 1999, New Europe Consulting a Brown/Komisia (T-231/97, EU:T:1999:146, bod 42), a zo 14. júla 2021, AI/ECDC (T-65/19, EU:T:2021:454, bod 155), sa týkajú situácií, v ktorých mala byť zaručená zásada rešpektovania práva dotknutej osoby na obhajobu a v ktorých jej právo na prístup k dokumentom nachádzajúcim sa v spise bolo považované len za súčasť tejto zásady.

68 Pokiaľ ide o rozsudok z 13. decembra 2018, Ryanair a Airport Marketing Services/Komisia (T-165/15, EU:T:2018:953), treba pripomenúť, že v oblasti kontroly štátnej pomoci sú obmedzenia práva na prístup k správnemu spisu Európskej komisie „ustanovené zákonom“ v zmysle článku 52 ods. 1 Charty, teda že vyplývajú tak z ustanovenia Zmluvy, ako aj z aktu sekundárneho práva prijatého na zabezpečenie jeho vykonania. V tejto súvislosti treba uviesť, že v tejto oblasti sú základné zásady, ktorými sa riadi konanie, definované priamo v Zmluve, a to v článku 108 ZFEÚ. Tento článok, ktorý nahradil článok 93 Zmluvy ES (teraz článok 88 ES), bol Súdnym dvorom ustálene vykladaný tak, že od Komisie vyžaduje kontradiktórnu diskusiu a rešpektovanie práva na obhajobu len v prospech členského štátu zodpovedného za poskytnutie pomoci, a nie v prospech ostatných dotknutých účastníkov konania, vrátane sťažovateľa (pozri v tomto zmysle rozsudky z 2. apríla 1998, Komisia/Sytraval a Brink’s France, C-367/95 P, EU:C:1998:154, bod 59; z 24. septembra 2002, Falck a Acciaierie di Bolzano/Komisia, C-74/00 P a C-75/00 P, EU:C:2002:524, body 81 až 84, a z 13. decembra 2018, Ryanair a Airport Marketing Services/Komisia, T-165/15, EU:T:2018:953, bod 56).

69 Tento súdny výklad článku Zmluvy, ktorý sa v hierarchii noriem nachádza na rovnakej úrovni ako článok 41 Charty, ale ktorý možno vo vzťahu k poslednému uvedenému článku považovať za *lex specialis*, bol prevzatý do nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku [108 ZFEÚ] (Ú. v. ES L 83, 1999, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339), ktoré bolo nahradené nariadením Rady (EÚ) 2015/1589 z 13. júla 2015 stanovujúcim podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 [ZFEÚ] (Ú. v. EÚ L 248, 2015, s. 9). Tieto dve nariadenia vyhradzujú právo na prístup k správnemu spisu Komisie členskému štátu zodpovednému za poskytnutie pomoci (pozri v tomto zmysle, pokiaľ ide o nariadenie č. 659/1999, rozsudok z 29. júna 2010, Komisia/Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, EU:C:2010:376, body 56 až 58).

70 Riešenie prijaté v rozsudku z 13. decembra 2018, Ryanair a Airport Marketing Services/Komisia (T-165/15, EU:T:2018:953), nemožno uplatniť na prípad, o aký ide v prejednávanej veci. Ako už bolo konštatované v bode 57 vyššie, v oblasti, o ktorú ide v prejednávanej veci, totiž neexistuje žiadne obmedzenie práva sťažovateľa, ktorý podal sťažnosť podľa článku 77 nariadenia 2016/679 na prístup k spisu EDPB, „ustanovené zákonom“ v zmysle článku 52 ods. 1 Charty. Okrem toho vo veci, v ktorej bol vydaný tento rozsudok, žalobkyne, s odvolaním sa na článok 41 Charty v spojení so zásadou rešpektovania práva na obhajobu, spochybnili odmietnutie prístupu k spisu týkajúcemu sa štátnej pomoci Komisiou v priebehu správneho konania, zatiaľ čo v prejednávanej veci došlo k podaniu žiadosti o prístup k spisu, ako aj k vydaniu rozhodnutia EDPB, ktorým bola táto žiadosť zamietnutá až po skončení správneho konania, teda v čase, keď už otázka prípadného porušeniu práva na obhajobu nebola aktuálna (pozri body 30, 40 a 60 vyššie).

71 Rovnako analógia s obmedzenými procesnými právami priznanými sťažovateľovi v konaní o kontrole koncentrácií medzi podnikmi a v konaní podľa článku 101 ZFEÚ, na ktorú poukazuje Meta, pričom odkazuje na rozsudky z 28. júna 2012, Komisia/Éditions Odile Jacob (C-404/10 P, EU:C:2012:393), a z 27. februára 2014, Komisia/EnBW (C-365/12 P, EU:C:2014:112), ktoré sa týkajú žiadostí o prístup k správnemu spisu Komisie, založených na nariadení č. 1049/2001, nie je

pre rozhodnutie o otázke skúmanej v tomto štádiu analýzy relevantná. V týchto oblastiach totiž taktiež existuje osobitná právna úprava, ktorá obmedzuje právo na prístup k spisu Komisie, pokiaľ ide o konanie o kontrole koncentrácií medzi podnikmi (pozri v tomto zmysle rozsudok z 28. júna 2012, Komisia/Éditions Odile Jacob, C-404/10 P, EU:C:2012:393, body 118 a 119), a konanie podľa článku 101 ZFEÚ (pozri v tomto zmysle rozsudok z 27. februára 2014, Komisia/EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, bod 86).

72 Vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok z 1. júna 2022, Del Valle Ruíz a i./Komisia a SRB (T-510/17, EU:T:2022:312), boli žalobcovia akcionármi alebo držiteľmi dlhopisov úverovej inštitúcie pred tým, než bol prijatý program riešenia krízovej situácie v súvislosti s touto úverovou inštitúciou na základe nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 806/2014 z 15. júla 2014, ktorým sa stanovujú jednotné pravidlá a jednotný postup riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností v rámci jednotného mechanizmu riešenia krízových situácií a jednotného fondu na riešenie krízových situácií a ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 1093/2010 (Ú. v. EÚ L 225, 2014, s. 1). Odvolávali sa najmä na porušenie článku 41 ods. 2 písm. b) Charty z dôvodu, že Jednotná rada pre riešenie krízových situácií (SRB) a Komisia im pred prijatím napadnutých rozhodnutí neposkytli prístup k dokumentom, z ktorých vychádzali pri prijímaní týchto rozhodnutí.

73 Vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok z 1. júna 2022, Del Valle Ruíz a i./Komisia a SRB (T-510/17, EU:T:2022:312), teda žalobcovia, podobne ako v prejednávanej veci, požiadali o prístup k spisu v čase, keď už bolo správne konanie ukončené, a to s cieľom uplatniť svoje právo na účinnú súdnu ochranu. Všeobecný súd v tejto veci dospel k záveru, že žalobcovia sa nemôžu dovolávať práva na prístup k spisu zakotveného v článku 41 ods. 2 písm. b) Charty, a to po tom, čo uviedol, že toto právo sa vzťahuje na osoby alebo podniky, voči ktorým sa konania vedú alebo voči ktorým boli rozhodnutia prijaté (pozri v tomto zmysle rozsudok z 1. júna 2022, Del Valle Ruíz a i./Komisia a SRB, T-510/17, EU:T:2022:312, bod 463), čo nie je prípad prejednávanej veci. Všeobecný súd však k tomuto záveru dospel po tom, čo zohľadnil najmä to, že v nariadení č. 806/2014 existuje ustanovenie, ktoré vyhradzuje právo na prístup k spisu subjektu, na ktorý sa vzťahuje konanie, ktoré viedlo k prijatiu programu riešenia krízovej situácie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 1. júna 2022, Del Valle Ruíz a i./Komisia a SRB, T-510/17, EU:T:2022:312, body 458 a 464). Hoci situácia skúmaná v rozsudku z 1. júna 2022, Del Valle Ruíz a i./Komisia a SRB (T-510/17, EU:T:2022:312), vykazuje určité podobnosti so situáciou v prejednávanej veci, z dôvodu existencie takéhoto ustanovenia sa od nej odlišuje.

74 Rozsudok z 20. decembra 2023, OCU/SRB (T-496/18, neuverejnený, EU:T:2023:857), na ktorý sa odvolávala Meta na pojednávaní, priamo nadväzuje na rozsudok z 1. júna 2022, Del Valle Ruíz a i./Komisia a SRB (T-510/17, EU:T:2022:312), keďže sa týka, okrem iného, žiadosti o prístup k spisu podanej po skončení správneho konania. Všeobecný súd v tejto veci uviedol, že právo na prístup k spisu zakotvené v článku 41 ods. 2 písm. b) sa týka osôb alebo podnikov, voči ktorým sa konania vedú alebo voči ktorým boli prijaté rozhodnutia (pozri rozsudok z 20. decembra 2023, OCU/SRB, T-496/18, neuverejnený, EU:T:2023:857, bod 36 a citovanú judikatúru). Opäť však zohľadnil existenciu ustanovenia v nariadení č. 806/2014, ktoré vyhradzuje právo na prístup k spisu subjektu, na ktorý sa vzťahuje konanie, ktoré viedlo k prijatiu programu riešenia krízovej situácie, a dospel k záveru, že žalobkyňa ako organizácia zastupujúca bývalých akcionárov takýmto právom nedisponuje (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. decembra 2023, OCU/SRB, T-496/18, neuverejnený, EU:T:2023:857, bod 37).

75 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že každý má právo na prístup k spisu, ktorý sa ho týka, na základe článku 41 ods. 2 písm. b) Charty, a to aj vtedy, ak tento spis nesúvisí s konaním, ktoré by mohlo viesť k prijatiu aktu, ktorý by sa ho nepriaznivo dotýkal, avšak s výhradou neexistencie osobitných pravidiel v predmetnej oblasti, zavádzajúcich obmedzenia výkonu tohto práva na prístup k spisu v súlade s požiadavkami článku 52 ods. 1 Charty.

O skutočnosti, že spis, o prístup ku ktorému žalobkyňa žiada, je spis, ktorý sa jej týka

76 Teraz je potrebné preskúmať, či sa žiadosť o prístup k spisu, ktorú v prejednávanej veci podala žalobkyňa na základe článku 41 ods. 2 písm. b) Charty, týkala spisu, ktorý sa jej týkal.

77 Záväzné rozhodnutie 3/2022, ktoré prijal EDPB na základe článku 65 ods. 1 písm. a) nariadenia 2016/679, vychádza zo sťažnosti podanej žalobkyňou podľa článku 77 tohto nariadenia rakúskemu úradu pre ochranu údajov v súvislosti so spracúvaním jej osobných údajov spoločnosťou Meta (v tom čase ešte nazývanou spoločnosť Facebook Ireland).

78 Článok 77 ods. 1 nariadenia 2016/679 priznáva každej dotknutej osobe právo podať dozornému orgánu sťažnosť, ak sa domnieva, že spracúvanie osobných údajov, ktoré sa jej týka, je v rozpore s týmto nariadením. Odsek 2 tohto článku jej priznáva právo, aby ju tento dozorný orgán informoval o pokroku a výsledku sťažnosti.

79 Ak má predmetné spracúvanie, podobne ako v prejednávanej veci, cezhraničnú povahu v zmysle článku 4 bodu 23 nariadenia 2016/679, článok 56 ods. 1 tohto nariadenia stanovuje, bez toho aby bolo dotknuté pravidlo týkajúce sa právomoci uvedené v jeho článku 55 ods. 1, zavedenie mechanizmu „jednotného kontaktného miesta“ založeného na rozdelení právomocí medzi vedúcim dozorným orgánom a inými dotknutými dozornými orgánmi. Podľa tohto mechanizmu je dozorný orgán hlavnej prevádzkarne alebo jedinej prevádzkarne prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa príslušný konať ako vedúci dozorný orgán pre cezhraničné spracúvanie vykonávané zo strany tohto prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa v súlade s postupom spolupráce medzi týmto dozorným orgánom a inými dotknutými dozornými orgánmi podľa článku 60.

80 V rámci tohto postupu spolupráce je vedúci dozorný orgán najmä povinný vynakladať úsilie s cieľom dosiahnuť konsenzus. Na tento účel v súlade s článkom 60 ods. 3 nariadenia 2016/679 bezodkladne predloží iným dotknutým dozorným orgánom návrh rozhodnutia, aby sa k nemu vyjadrili a aby sa náležite zohľadnili ich stanoviská.

81 Z článkov 56 a 60 nariadenia 2016/679 konkrétne vyplýva, že v prípade cezhraničného spracúvania a s výnimkou článku 56 ods. 2 tohto nariadenia musia jednotlivé dotknuté vnútroštátne dozorné orgány spolupracovať v súlade s postupom stanoveným v týchto ustanoveniach s cieľom dospieť ku konsenzu a k jedinému rozhodnutiu, ktorým sú všetky tieto orgány viazané, a prevádzkovateľ musí zabezpečiť dodržanie tohto rozhodnutia, pokiaľ ide o činnosti spracúvania údajov vo všetkých jeho prevádzkarňach v Únii.

82 V súlade s článkom 60 ods. 4 nariadenia 2016/679, ak ktorýkoľvek z iných dotknutých dozorných orgánov podá v lehote štyroch týždňov odo dňa, keď bol konzultovaný, relevantnú a odôvodnenú námietku k návrhu rozhodnutia, a pokiaľ vedúci dozorný orgán s relevantnou a odôvodnenou námietkou nesúhlasí alebo sa domnieva, že námietka nie je relevantná alebo odôvodnená, predloží záležitosť mechanizmu konzistentnosti, ktorý je upravený v článku 63 tohto nariadenia, aby získal záväzné rozhodnutie EDPB na základe článku 65 ods. 1 písm. a) uvedeného nariadenia.

83 Ako vo svojich písomných podaniach uvádza EDPB, cieľom tohto mechanizmu je vyriešiť jeho prostredníctvom konflikty názorov medzi vedúcim orgánom a ostatnými dotknutými dozornými orgánmi, a to vo všetkých otázkach, ktoré sú predmetom relevantnej a odôvodnenej námietky. Podľa článku 65 ods. 1 písm. a) nariadenia 2016/679 sa právomoc EDPB obmedzuje len na tieto otázky. Prijme záväzné rozhodnutie o všetkých otázkach, ktoré boli predmetom relevantnej a odôvodnenej námietky, ale len v súvislosti s nimi.

84 Túto obmedzenú pôsobnosť možno vysvetliť samotnou povahou záväzného rozhodnutia, ktoré je rozhodnutím adresovaným vedúcemu dozornému orgánu a všetkým dotknutým dozorným orgánom, pričom je pre ne záväzné, ako to stanovuje článok 65 ods. 2 nariadenia 2016/679 (pozri v tomto zmysle uznesenie zo 7. decembra 2022, WhatsApp Ireland/Európsky výbor pre ochranu údajov, T-709/21, vec v odvolacom konaní, EU:T:2022:783, bod 42).

85 Hoci podľa článku 77 nariadenia 2016/679 sťažovateľ formálne nie je účastníkom konania pred EDPB, ktoré vedie k prijatiu záväzného rozhodnutia podľa článku 65 ods. 1 písm. a) nariadenia 2016/679, táto sťažnosť zohráva v tomto konaní zásadnú úlohu. V prvom rade práve táto sťažnosť predstavuje východiskový bod celého rozhodovacieho procesu. Ďalej, keďže EDPB rozhoduje len o relevantných a odôvodnených námietkach, ktoré viedli k nezhode medzi vedúcim orgánom a aspoň jedným dotknutým dozorným orgánom, tieto námietky spadajú do rámca konania začatého na základe sťažnosti. Často zohľadňujú skutočnosti a argumenty predložené dotknutou osobou, a tak spis, ktorý EDPB preskúmal, je aspoň čiastočne založený na skutočnostiach, ktoré táto osoba oznámila vnútroštátnemu dozornému orgánu. Táto osoba tak môže oprávnene chcieť overiť, či EDPB zohľadnil prvky jej sťažnosti, ktoré boli prevzaté alebo zdôraznené v relevantných a odôvodnených námietkach dotknutých dozorných orgánov, alebo v akom rozsahu ovplyvnili obsah záväzného rozhodnutia. V tejto súvislosti treba uviesť, že v prejednávanej veci záväzné rozhodnutie 3/2022 opakovane odkazuje nielen na sťažnosť podanú žalobkyňou, ale aj na žalobkyňu ako takú (pozri bod 45 vyššie). Napokon žalobkyňa ako sťažovateľka má priamy záujem na výsledku konania, keďže jeho cieľom je zabezpečiť konkrétne uplatnenie nariadenia 2016/679 na situáciu týkajúcu sa spracúvania jej osobných údajov, ako je uvedené v tejto sťažnosti.

86 Z uvedeného vyplýva, že v prejednávanej veci sa treba domnievať, že spis EDPB, ktorý slúži ako podklad na prijatie záväzného rozhodnutia 3/2022, sa týka žalobkyne v zmysle článku 41 ods. 2 písm. b) Charty.

87 Z uvedeného vyplýva, že je potrebné vyhovieť prvým trom častiam jediného žalobného dôvodu bez toho, aby bolo potrebné rozhodnúť o jeho štvrtej časti, uvedenej subsidiárne, a o prípustnosti rozhodnutia Integritetsskyddsmyndigheten (Úrad na ochranu súkromného života, Švédsko) z 2. novembra 2021, ktoré žalobkyňa po prvýkrát predložila na pojednávaní pred Všeobecným súdom. Napadnuté rozhodnutie preto treba zrušiť v rozsahu, v akom sa ním zamieta žiadosť podaná žalobkyňou na základe článku 41 ods. 2 písm. b) Charty o prístup k spisu EDPB, ktorý slúžil ako podklad na prijatie záväzného rozhodnutia 3/2022.

O trovách

88 Podľa článku 134 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže EDPB nemal vo veci úspech, je opodstatnené uložiť mu povinnosť nahradiť trovy konania v súlade s návrhmi žalobkyne.

89 Podľa článku 138 ods. 3 rokovacieho poriadku môže Všeobecný súd nariadiť, že vlastné trovy konania znášajú aj iní vedľajší účastníci konania, než sú vedľajší účastníci uvedení v odsekoch 1 a 2 tohto článku. V prejednávanej veci treba rozhodnúť, že Meta znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (desiata rozšírená komora)

rozhodol takto:

1. **Rozhodnutie Európskeho výboru pre ochranu údajov zo 7. februára 2023 sa zrušuje v rozsahu, v akom sa týka zamietnutia žiadosti, ktorú podala pani Lisa Ballmann na základe článku 41 ods. 2 písm. b) Charty základných práv Európskej únie a ktorou žiada o prístup k spisu Európskeho výboru pre ochranu údajov, ktorý slúžil ako podklad na vydanie záväzného rozhodnutia 3/2022 vo veci sporu predloženého zo strany Data Protection Commission (Úrad pre ochranu údajov, Írsko), týkajúceho sa spoločnosti Meta Platforms Ireland Ltd.**

2. **Európsky výbor pre ochranu údajov znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania, ktoré vznikli pani Ballmannovej.**

3. **Meta Platform Ireland znáša svoje vlastné trovy konania.**

Porchia Jaeger Madise

Nihoul Verschuur

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 16. júla 2025.

Podpisy